

mel i sucre

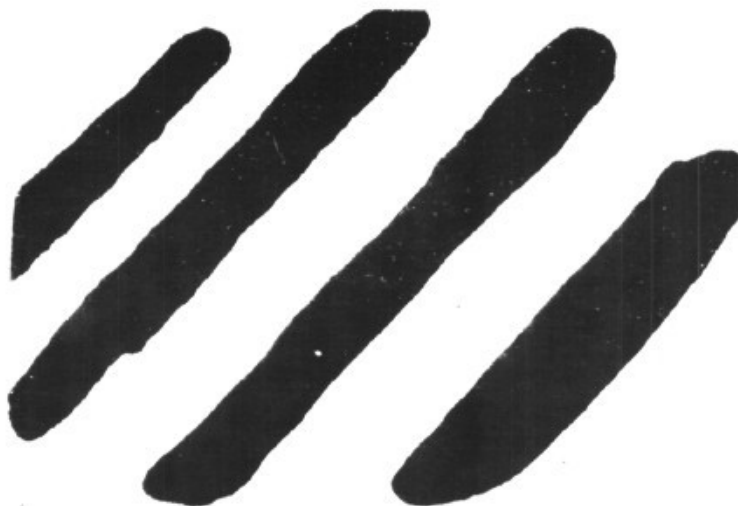
GRUP
TORONA

Obra Cultural Balear

SANT JOAN

Febrer de 1990, núm. 116

MEL I SUCRE - Febrer, núm. 116. Butlletí informatiu de l'Obra Cultural Balear a Sant Joan

LOCAL SOCIAL: Casa de Cultura, carrer de Bellavista, 13.

CONSELL DE REDACCIÓ: Gracià Sànchez, Guillem Florit, Joan Sastre, Joan Font, Joan Moratinos, Mateu Sastre.

COL·LABORADORS: Miquel Company, Francesc Canuto, Andreu Bauçà, Miquel Pastor, Joan Morey, Francesc Xavier Moratinos, Arnau Company.

Tirada actual: 500 exemplars.

Els articles originals s'han d'entregar abans de dia 18 del mes en curs.

NOTA: S'adverteix als possibles lectors de MEL I SUCRE que aquesta revista, amb els seus escrits i comentaris, pot ferir la sensibilitat dels esperits no acostumats.

Dipòsit legal: 49.1983

COBERTA: Sant Antoni (els Calderers).
CONTRACOBERTA:

Imprès a: Informacions Llevant, S.A.
Passeig Ferrocarril, 1
Tel. 55 03 28 Manacor.

EN AQUEST NÚMERO HI TROBAREU

— Notícies locals.

— Ajuntament, per Miquel Company.

— Lladres!! Ja han vingut?, per Joan Sastre.

— Autodeterminació. Joc de coets i rodelles, per Andreu Bauçà.

— 2 manifestacions d'1 sol problema, per Mateu Sastre.

— Pluviometria, per Miquel Pastor.

— Melisucresport, pel Ciutadà.

— Febrer curt, pitjor que turc. Dues glosades de l'any de sa neu, per Francesc Canuto.

— Mel i Sucre, dolcet dolcet, per Joan Bauçà.

— Trossos: Història. L'ermita de sant Onofre de la Bastida, per Guillem Florit i Mateu Sastre.

— Cartes al director:

Resposta a l'article d'Andreu Bauçà, pel representant del Grup Mixt al Parlament de les illes Balears.

Un punt de vista, per Joan Morey.

No m'agraden les bubotes..., per Francesc Xavier Moratinos.

— Agenda.

NOTÍCIES LOCALS

- Ha començat la segona fase de les obres de la residència de la Tercera Edat. Hem sentit a dir que en acabar la segona es començarà la tercera.

Parlant d'obres públiques, hem de dir que s'han tornat posar a fer feina a la creu d'en Revull; feia prop de dos anys que les obres estaven aturades i la creu arraconada al pes dels porcs.

- Com és costum des de fa molts d'anys, el moviment demogràfic del poble és negatiu; l'any passat hi hagué 26 defuncions i 12 naixements, el saldo és de -14.

- Dia 22 de desembre, a la Casa de Cultura hi hagué un festival; organitzat pel cicle superior de l'escola de Sant Joan amb l'objectiu de recollir fons pel viatge d'estudis.

- L'onada de robatoris creix a ritme de bolla de neu. Durant un mes i mig, a Sant Joan, se n'han fet, que sàpiguem, aquests: a can *Quico*, a cal *Sabater Coix* diverses vegades, a Can Tronca, a la perruqueria de ca na Joana Matas, a can *Pep des Saig*, a ca n'Antònia *Cocovera...*; i temptatives al Tres Dos, a can *Bufalí*, a can Gaspar *Bovet*, a ca la cosidora *Turricana...* Tot això, a part dels que s'han fet per foravila.

Segons llengües ben informades, els autors varen ser detinguts i, com sempre, amollats poc després. Si voleu més informació sobre aquesta plaga moderna, mirau l'article d'en Joan Sastre en aquest mateix número.

- Dos santjoaners varen tenir la sort de ser premiats amb un viatge al parc natural de Doñana. Na Maria i en Joan tregueren aquest premi a un sorteig de "La Caixa". Partiren dia 25 de gener i tornaren dia 29.

- No tot s'ha de creure en aquest món; per exemple, gran part de les notícies locals del passat número de *Mel i Sucre*, dedicat als Sants

Innocents. Molts d'anys per als que se'n cregueren més del compte.

- Com cada any per aquest temps, el poble ha estat una festa contínua: primer Nadal. Després Cap d'Any, amb els que anaren a veure les campanades davall de l'església suportant estoicament un bon ruixat. Els Reis dugueren joguets a tots els al·lots i no tan al·lots; com ja és costum, quedà un rossegall de capses de cartó i floquet pels carrers de la vila.

Una dotzena de foguerons encalentiren el vespre de sant Antoni. Enguany no es va deixar sentir gaire el so de la ximbomba ni les gloses picants que l'acompanyen (en part, gràcies als esforços de l'Ajuntament per imposar el so dels seus altaveus). L'endemà al matí —dimecres, dia de sant Antoni— encara que fos dia feiner, els carrers de la vila estaven deserts i els comerços tancats, només els bancs i l'Ajuntament tenien obert.

- Qui no va campar tan bé durant les festes va ser en Tomeu Català, que va dur la mala sort de trabucar el cotxe prop de Ca Na Seca, venint de Sineu. En Tomeu va resultar amb contusions lleus però el cotxe va quedar inservible.

Devers Meià hi va haver dos accidents més: dos externs es foteren dins la vorera, però no varen prendre mal.

- La carnisseria de cal *Sabater Coix* ha tancat les portes al públic. Hem sentit a dir que en Jaume *Bufalí* en podria obrir una de nova.

- La santjoanera Antònia Costa Bauçà ha guanyat un dels premis Ciutat de Palma amb un treball d'investigació sobre herbes que ajuden a combatre les pedres de ronyó. El Diari de Mallorca li dedicà una entrevista de mitja pàgina, il·lustrada amb una foto seva.

- La febre de *Modelmon* s'estén i pareix que vol arribar al nostre poble. Segons el mateix DM hi ha en projecte fer un polígon industrial devora la carretera de Manacor, al nostre terme Municipal. Es podria donar el cas paradoxal que tenguéssim un polígon per als externs mentre els negocis d'aquí utilitzen la via pública com a magatzem o lloc de feina perquè l'Ajuntament no ha previst mai la necessitat de sòl d'ús industrial prop de la vila.

Volem fer notar que els *modelmons* no són la panacea contra la falta de llocs de feina als pobles. Per exemple, el d'Algaida dóna feina a quatre (4) algaidins.

- La benzinera de Sant Joan tindrà obert els diumenges de matí durant tot l'any. A partir d'ara, quedar-se sense benzina els diumenges tindrà fàcil solució.

CAIXA DE PENSIONS

"laCaixa"

Agència
SANT JOAN

MÚSIC-BAR
TRES DOS

carrer Major
Sant Joan

- Després de tres anys hem pogut tornar veure bocins de terra anegats al pla de les Veles, fins i tot s'hi han vist juies que es passejaven per dins l'aigua.

- Els pagesos de la vila fan els darrers esforços per acabar de sembrar els cereals. Si el temps acompanya es preveu una bona anyada.

- Dia 16 de febrer la cooperativa ha organitzat un sopar de germanor per als seus socis. Es farà al local de Can Tronca i segurament hi assistiran els màxims representants de la política agrària illenca.

- La Caixa de Pensions de Balears, Sa Nostra, ha començat les obres de condicionament de la que serà la nova delegació a Sant Joan, a la casa que era de don Antoni Gual, al carrer de Palma cantonada Bellavista.

- La Mancomunitat del Pla ha fet un escut. Encara no sabem com és però malavejarem per tenir-ne un facsímil.

- N'Antoni Síndic va fer segon al Segon Concurs de Xistes, així com l'any passat va fer primer al Primer Concurs. El concurs es va fer a una discoteca de s'Arenal. Li donam l'enhorabona i esperem que l'any que ve, al Tercer Concurs, faci primer i no tercer. Hem de destacar que va contar els acudits en mallorquí, cosa no gens habitual en aquesta casta de concursos.

- Mel i Sucre té lectors/es als llocs més insospitats. El darrer dia de l'any 1989, a Ràdio 4, na Maria de la Pau Janer va descobrir com era de convenient llegir el Mel i Sucre, cosa que ja sabien tots els nostres lectors.

- L'Obra Cultural Balear va concedir els premis 31 de Desembre que cada any atorga a persones o entitats que s'han destacat en la defensa i el foment de la cultura.

- Els Quintos d'enguany fan una rifa per fer doblers per la seva setmana de gresca.

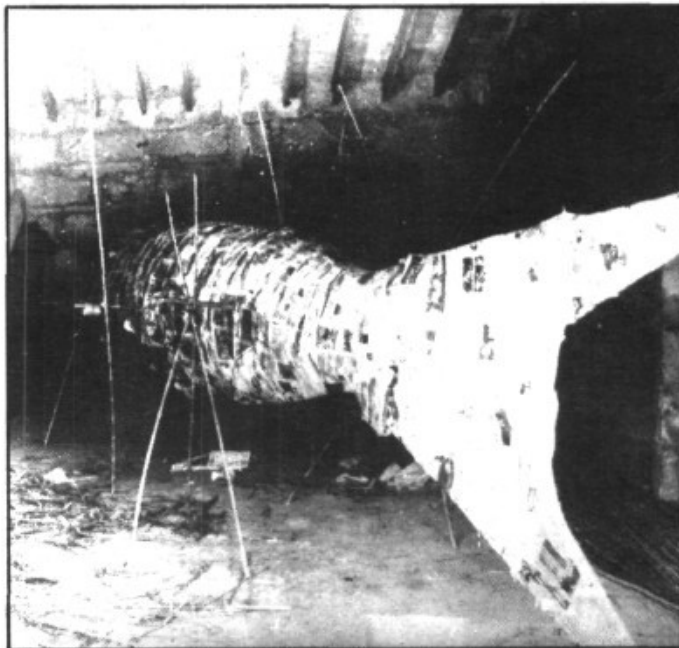
ENTERRO DE SA SARDINA
SANT JOAN
27 DE FEBRER A LES 8 DES VESPRE
Lloc Mortuori: PLAÇA DE SA CONSTITUCIO
Per col·laboracions a:
SA NOSTRA · LA CAIXA · BANCA MARCH
Organitzat:
AMICS DE SA SARDINA

Esperem que a més a més ens delitin amb una bona berbena.

- Es va congriant la festa de Carnaval i la seva culminació amb l'Enterro de la Sardina. Si la participació popular va en relació amb la dels darrers anys pot ésser gros.

- Les síquies que hi ha al carrer dels Molins les ha fetes Telefònica per enterrar-hi els seus cables. Si això s'hagués fet aprofitant les recents obres d'asfaltatge, ara no en tendríem tants per les façanes.

- Aquestes darreres setmanes han proliferat les matances per tota la vila. L'índex demogràfic de porcs va de baixa.

- A Ca Na Mates han tret a la loteria, no s'han fet rics però no treuen tant d'una roca.

- Comença a ser difícil sortir de la vila i no topar-se amb una excursió de la Tercera Edat. La gent d'edat del poble es passegen com a cosacs.

- Hem sentit a dir que el president local del CDS ha dimittit. Al pròxim número intentarem ampliar aquesta notícia.

- Diumenge, dia 28, el Club d'Esplai organitzà unes matances per als seus socis i simpatitzants a la carbonera d'en Jaume. Aquest mateix dia, la tranquil·litat s'havia ensenyoritzat de la Casa de Cultura ja que els balladors i habituals eren a les matances.

- Hi ha trucatge o no n'hi ha? L'amo d'un cafè de Sant Jon jugant a futbollet amb la camiseta d'un altre bar, també de Sant Joan. I si no hi ha trucatge, ¿és que Can Tronca va fitxar l'amo-mànager-jugador del Centro, o és que no hi havia més camisetes? I si efectivament va ser fitxat, ¿què se'n va pagar, del traspàs?

Conten els erudits que un dia de desembre Miguel de Unamuno es passejava pels carrers d'Oviedo. S'entretenia mirant mostradors, que, com que s'acostava Nadal, estaven farcits de coses que pretenien temptar la gent perquè les compràs. Va ser davant tota aquesta oferta que va pensar: "I que n'hi ha de coses... que mai hauré de menester per res!"

AJUNTAMENT

Resum de la sessió extraordinària que tingué lloc el dia 12 de desembre de 1989

La sessió va començar a les vuit trenta-cinc del vespre. El regidor, Arnau Company Bauçà no assistí a la sessió.

1.- Aprovació de l'esborrany de l'acta de la sessió anterior.

2.- Contractació de les obres del Club d'Esplai de la Tercera Edat.

3.- Festes locals per l'any 1990.

4.- Convocatòria i bases de l'oposició per a funcionari administratiu.

El plenari no tenia més transcendència que la de l'adjudicació de les obres del Club d'Esplai de la Tercera Edat -2a fase-, fou concedida a l'empresa Masbon S.A., representada per Llorenç Mas

Company, pel preu de trenta-sis milions set-centes trenta mil pessetes, que s'haurà d'ajustar al projecte reestructurat aprovat per la sessió el proposat 24 de novembre i al plec de clàusules econòmico-administratives aprovat a la mateixa sessió.

Pel que fa al tema de les festes locals, atès que la festivitat de Sant Joan coincideix amb diumenge, la corporació municipal acordà proposar a la Direcció Provincial del Ministeri de Treball i Seguretat Social que siguin declarades festes locals per al 1990 les dues festes següents: el 16 d'abril, segona festa de Pasqua i el 29 d'agost, festivitat de la Degollació de Sant Joan Baptista, festa patronal d'agost.

Resum de la Sessió Ordinària que tingué lloc el 26 de gener de 1990

La sessió va començar a les vuit i quaranta del vespre. No hi assistiren els regidors Gabriel Mora i Arnau Gayà.

1.- Aprovació de l'esborrany de l'acta de la sessió anterior.

2.- Assabentar de les Resolucions del Batlle des de la sessió anterior.

3.- Aprovació d'avantprojecte d'abastament d'aigua de la població i petició al CIM de la inclusió en el Pla d'infraestructura hidràulica.

4.- Aprovació del projecte de millorament de la façana de la Casa de la Vila i comunicació a la Conselleria de Cultura, Educació i Esports de la consignació pressupostària d'1.500.000 pessetes.

5.- Reiteració de l'acord d'adhesió a la creació a Manacor d'un centre d'exàmens de permís de conduir.

8.- Petició al CIM de l'ordenació i catalogació de l'Arxiu Municipal.

7.- Petició a la Conselleria de Cultura, Educació i Esports del Govern Balear per a l'edició d'un llibre sobre els cent darrers anys de la vida de Sant Joan.

8.- Petició de subvencions per a entitats locals.

9.- Patrocini de la Festa del Pa i el Peix i del Certamen Poètic Verge de Consolació.

10.- Adhesió a la campanya de Normalització Lingüística del Govern Balear, Consell Insular de Mallorca, Menorca i d'Eivissa, i Ajuntament de Palma.

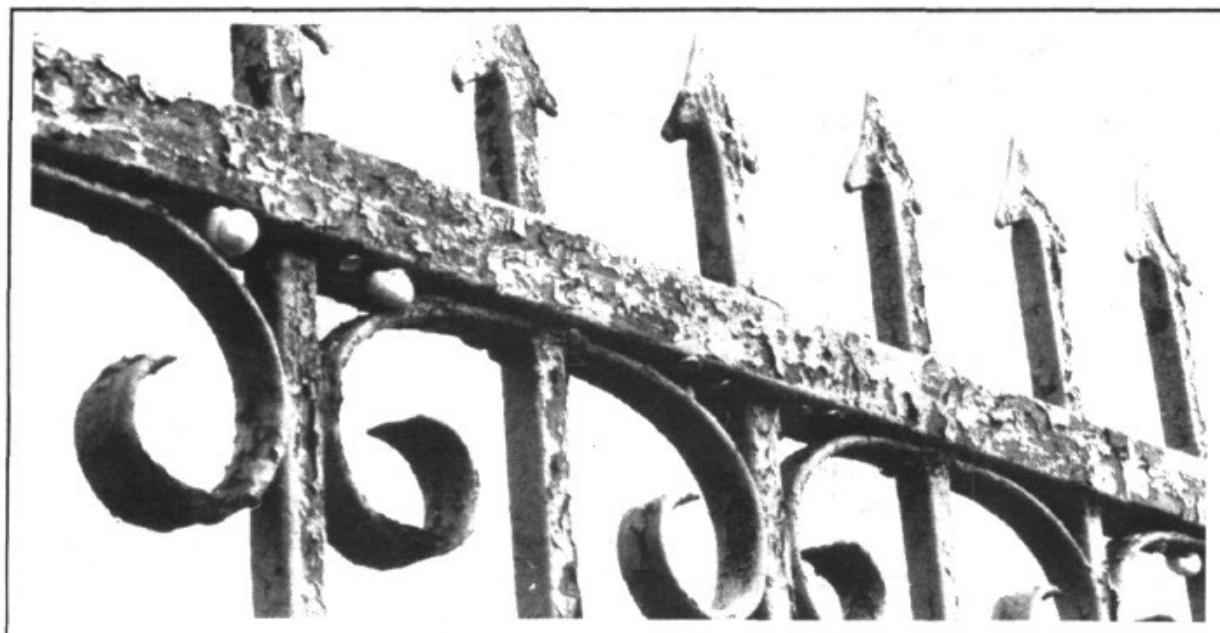
11.- Precs i Preguntes.

Diu el poble que els plenaris són avorrits i sense alicient; diuen que tot ho fan segons la seva voluntat; qui pensa el contrari és un massoquista. Totes aquestes afirmacions populars estan carregades de raó i, de fet, en el darrer ple i en un moment de distensió el delegat d'obres, el batlle i el regidor del PDP comentaren el succés. De fet, encara que un servidor no sigui un polèmic, sí que m'agradaria que en els plenaris s'obriessin debats interessants i, si de cas, que fossin vius i una mica alternatius. Per altra banda, últimament, a més que alguns regidors es deixen notar per la manca d'assistència a les comissions informatives i als plenaris, l'assistència als mateixos és nul·la. Habitualment, excepció feta d'en Tomeu i/o d'en Nino i d'en Joan Mates -per altra part, jutge de pau-, no assisteix ningú més a les sessions plenàries.

Pel que fa a l'ordre del dia del darrer plenari, cal destacar l'aprovació de l'avantprojecte d'abastament d'aigua a la població, que estaria desglossat en quatre parts: 1a. captació i el sondeig de l'aigua; 2a. conducció i xarxa del carrer Major; 3a. conducció ramals del carrer Major i 4a. la resta de ramals i anell perifèric. Aquest avantprojecte pretén aconseguir un dipòsit per a la zona de la farinera nova amb un dipòsit regulador. Les síquies serien independents de les del clavagueram. El pressupost del projecte s'eleva a un total de 139.863.151, del qual el CIM aportaria aproximadament un 75%, per la qual cosa l'Ajuntament hauria d'aportar la resta més els interessos de la compra del solar, etc. En definitiva, s'acceptà el projecte en dues fases de finançament.

Miquel Company

LLADRES !! JA HAN VENGUT ?

- "Que ja han passat els lladres, per ca teva?"

Aquesta és la pregunta que s'estila pel nostre poble desde fa poc temps ençà. Des de va començar una onada de robatoris, tant dins el casc urbà com a foravila, que ja comptava amb certs precedents d'anys anteriors. La diferència és que antany eren manifestacions esporàdiques que es donaven molt de tant en tant, i la que ara ens ocupa té totes les premises per fer-nos creure que es tracta d'una banda organitzada, que a més a més sap com ha de comercialitzar els productes dels seus robatoris, i treure-ne quatre duros.

I si en dubtau, vegem què se n'han duit els lladres:

- Un motor de treure aigua, d'una granja de foravila. Era un diesel ben feixuc que l'amo, escalivat d'un altre robatori semblant ja fa temps, havia clavat a un sòcol de ciment, i havia reblonat els quatre pernys de subjecció. Hi degueren haver de fer una bona estona de feina, just per desclavar-lo.

- Un porc d'uns 150 kg d'un corral de foravila. El corral té unes mides d'uns 10x20

metres, i, com que l'animal era de bona cama i no es va deixar agafar pels desconeguts, el varen haver de matar dins el corral (possiblement a garrotades o pedrades) i el varen haver de tragar arrossegant-lo fins el cotxe un centenar de metres. Les marques que deixaren eren prou evidents. Els altres dos porcs que hi havia aleshores dins el corral resultaren amb contusions diverses. Va ser a la matinada d'un dia festiu, començant el mes de desembre.

- Un televisor i tot un xot esquaterat que trobaren dins la conservadora d'una casa de dins la vila. Era un diumenge de mitjan desembre, i la madona d'aquesta casa n'havia fuit devers les cinc de l'horabaixa; a les onze del vespre hi va tornar i ho va trobar tot girat damunt-davall, trobant a faltar això que hem anomenat. Un mes després de la feta encara té com a por d'entrar a casa seva segons a quines hores del dia.

- Un motoret de serrar d'una casa de foravila. D'aquí no tenim notícies de com va ser ni quan.

- Un mobilette, que l'amo havia estacionat

al carrer de Petra, mentre anava a "arreglar ses lloques", com feia cada dia des de fa temps. Aquell dia, un dimecres horabaixa de primers de gener, quan va sortir de la casa, tot content de la feina feta, no va trobar el "motoret" allà on l'havia deixat, i se'n va haver de tornar a peu, coa baixa. Pus mai n'ha sabut noves.

- Dues porcelles arreglades i preparades per rostir i una caixa de botelles de cava, d'un conegut local de fer menjars de dins el poble. Aquesta vegada, un dissabte a la matinada també de mitjan gener, una veïna va poder veure els lladres que corrien amb el seu botí, però poca cosa hi pogué fer.

- Per dues vegades en poc temps entraren a una casa del carrer Major. Se'n dugueren doblers i joies. S'ha sentit dir per la vila que agafaren els lladres, però ni tan sol passaren pel jutjat, o, si hi passaren, hi estaren ben poc temps.

- També es feren seus els doblers i tot el que pogueren trobar dins una casa del barri del camp. Va ser un diumenge horabaixa. De moment l'amo ha posat reforços a la paret del corral, que va ser per on varen entrar els indesitjables.

- Joies, roba i doblers d'una casa de la banda de dalt del poble. Un dijous horabaixa de mitjan mes de gener, els propietaris arribaren a ca seva, i ho trobaren tot rastrejat. Els lladres se'n dugueren per valor d'aproximadament 250 mil pesetes. També entraren pel corral, i el canot que hi havia no els va fer gens de por.

- El mateix dia va desaparèixer un "vespino" d'un carrer de dins la vila.

D'aquests robatoris n'hem tengut notícies directament, i ens consta que són ben reals, hi ha la possibilitat que hi hagi més casos que no anomenam per desconèixer-los, de moment. Tot això amb poc més d'un mes i mig. Tot va començar a principis de desembre del 89.

Per altra banda, el vespre del dimecres dia 3 de gener, un grup de santjoaners evitaren que

dos subjectes fessin un robatori a una fàbrica d'embotits de la vila. Un agoserat santjoaner els va perseguir amb el seu cotxe fins al molí d'aigua, i va aconseguir lliurar la matrícula del vehicle dels sospitosos a la Guàrdia Civil. De totes maneres ben poca cosa hi podrà fer la Guàrdia Civil.

També hem de dir que la matinada del dilluns 22, almenys tres negocis de dins la vila (un bar, una botiga i una tenda de confecció) varen rebre la visita de persones estranyes. Aquesta vegada, però, no pogueren aconseguir el seu objectiu. És que hores d'ara ja hi ha gent que quasi no dorm de tota la nit.

Ens consta que els pobles veïns també tenen problemes semblants.

DENÚNCIES ?

- "I què llamps has d'anar a denunciar ? Tant mateix no et tornaran res del que t'han robat, i si troben els lladres no els faran res. Qui haurà de perdre unes quantes hores per dins el quarter de la Guàrdia Civil i per dins el jutjat fent declaracions i firmant papers ets tú, no els lladres."

BAR
CAN TRONCA

Palma, 1
Sant Joan

Amb aquest argument són ben pocs els qui han denunciat el robatori a les autoritats competents, i el més trist del cas és que potser tinguin tota la raó de la seva banda. En aquests casos sempre serà així: la majoria de les víctimes s'estimaran més callar i patir que entrar dins una dinàmica que no els durà més que maldecaps i temps perdut. Això ho sabem nosaltres, i també ho haurien de saber les autoritats competents.

tacular (fins i tot hi havia helicòpters), i la situació d'emergència va durar bastant de temps. Tot això per quatre pintades.

Les meves preguntes són:

- Han ordenat les autoritats competents, qualche paquet de mesures per posar fi a aquesta onada de robatoris?

- Per què contra un defensor d'una certa ideologia, per cert no molt afí a la del govern central, s'aplica la justícia amb tota la mala llet de la llei, i contra un lladre (quasi sempre

SOLUCIONS ?

La meua opinió personal és que el problema té solució, i la més pràctica per tothom és que l'administració hi posi les mans. Ho poden aturar! I si no, almenys hi poden fer un poc més del que hi fan.

Facem un poc de memòria. Quan no fa massa temps varen comparèixer a diverses parets de la nostra contrada aquelles famoses pintades fetes amb plantilla que deien "Llibertat Macià Manera", va haver de passar ben poc temps perquè s'establissin controls policials a molts indrets de Mallorca, per agafar els autors. A molta gent els varen girar el cotxe damunt-davall, cercant plantilles i pots d'esprais. Ningú va haver de fer cap denúncia, els controls eren ben estrictes, el desplegament de mitjans i personal era espec-

reincident) la justícia s'autodeclara indefensa?

De fet, o més prest o més tard s'acabarà la festa. I si no en té cura l'autoritat, en tindrà el poble. De moment, ja hi ha bastanta gent indignada, i el cuquet de la ràbia es va apoderant de la gent a mida que els toca a ells el rebre. De cada dia són més els vilatans que han canviat el tímid "I què hi podem fer?", per un agoserat "això s'ha d'acabar!" Fins i tot ja n'hi ha que opinen que "i si no ho pot aturar la llei ho aturarem nosaltres!".

Senyors de l'autoritat: Si deixen que se n'encarregui el poble, llavors tots n'hauré de patir les conseqüències. Però... s'haurà acabat igualment.

Joan Sastre Joan

Plantes * Flors
Corones
Enramellats

**FLORISTERIA
NICOLAU**

Plaça de Manacor, 15
Sant Joan
tel. 52 60 26

AUTODETERMINACIÓ: JOC DE COETS I RODELLES

És a la boca de tothom. Polítics, periodistes, governants i analistes la utilitzen amb una freqüència desacostumada fins ara. La paraula clau és AUTODETERMINACIÓ. L'aprovació al Parlament de Catalunya d'una moció d'Esquerra Republicana de Catalunya en la qual es reconeix el dret del poble català a autodeterminar-se, va ser el misto que fa encendre el foc. A partir d'aquest fet, la guerra de trinxeres ha anat cremant etapes. D'una banda, han entrat a altres parlaments autònoms propostes semblants a la catalana: el País Basc, Galícia, les illes Balears, etc. D'altra banda, el pare González, com l'anomena un bon amic, i els seus apòstols del PSOE, predicant amb veu molt forta que si qualcú vol autodeterminar-se primer haurà de passar per damunt del seu "cadàver".

Totes les reflexions que es fan sobre el tema volten sempre només damunt tres o quatre parauletes (unitat, no renúncia, solidaritat, indisolubilitat, etc.) i l'atac o defensa d'aquests temes. La resta són meres desqualificacions entre uns i altres, amb resultats parells als que tenen els coets de les festes: un bon tro i res pus.

I és que el plantejament fet per les dues parts ha estat sempre tan pobre que el tema acabarà ofegat per la seva pròpia inèrcia. Cal ampliar un poc els punts de vista per arribar a conclusions un poc més serioses.

Es fa necessari recordar, per tant, que l'autodeterminació, políticament parlant, és només la manifestació pública d'un poble, a través d'un referèndum prèviament establert, del grau de sobirania que vol tenir en relació als pobles que l'envolten. És a dir, la possibilitat d'escollir entre anar sol o acompanyat, i en aquest darrer cas qui es

vol per company i en quines condicions.

Aquesta paraula, doncs, amb un significat ben clar, senzill i bo d'entendre, no pareix que hagi d'esser tan verinosa si no fos que el resultat d'aquest referèndum a dues comunitats autònomes —Catalunya i el País Basc— seria sense cap tipus de dubte el de la petició d'independència per part dels respectius pobles.

I és aquesta, i de veres, la paraula que fa por pronunciar. Per per les dues parts. És per això que només parlen d'autodeterminació, utilitzant moltes vegades aquesta paraula a frases on n'hi haurien d'emprar una altra: independència.

Per no haver-la d'emprar, tots s'apunten als jocs d'artifici: diuen uns que cal que les comunitats riques ajudin a les més pobres. No explicaré, però, quina diferència hi ha entre ajudar a Andalusia,

Extremadura i Múrcia, o ajudar al Marroc, Tunis, Portugal o Mauritània. Els del PSOE posen, per tant, fronteres a la caritat... perdonau: la solidaritat.

Els del PSOE estan d'acord amb l'autodeterminació dels ciutadans de la RDA (Alemanya del l'Est) per decidir si s'unifiquen amb els de la RFA (Alemanya Federal) o si continuen sols com fins ara. Els del PSOE estaven d'acord amb l'autodeterminació del poble saharauí per escollir entre la independència o la integració al Marroc i Mauritània. Els del PSOE estan a favor de l'autodeterminació dels pobles europeus, però no expliquen perquè no ho estan de la de Catalunya o del País Basc, sense saber si és que els ciutadans d'aquestes comunitats no són un poble o és que no són europeus. Misteris de la vida.

Els capitans generals, militars que obliden que no són més que funcionaris de l'estat, com molts d'altres, manifesten públicament que no consentiran que el País Basc s'independitzi. Funcionaris que fan amenaces i ningú els posa al seu lloc. Si aquestes declaracions haguessin estat fetes pels caps dels Centres Meteorològics, per posar un exemple, també funcionaris, amb ganes de voler salvar la "Patria", l'expedient que tindrien obert seria de pinyol vermell.

El senyor Pujol, quan es veu en la necessitat de triar —i ja que és ben clar que el resultat del referèndum per l'autodeterminació a Catalunya seria la independència— es desmarca i diu que ell l'únic que vol és més autogovern. Sí, però no. Per arribar a aquesta conclusió no era necessari que el seu grup polític, CiU, donàs suport a la moció sobre l'autodeterminació, ja que, pel que sembla que vol, per a més autogovern no fa falta cap tipus de referèndum. Basta que sigui més obedient i disciplinat envers la doctrina del pare González, i possiblement aquest li "regalaria" un pòc més d'autogovern.

Per ésser més coherents entre el que fan i el que diu, les joventuts del seu partit, les JJ.NN. de Convergència, criden contra la presència del rei a la inauguració de l'Estadi Olímpic de Montjuïc. És la simfonia perfecta: el senyor Pujol que no vol la independència, sinó més autogovern; el seu partit que vota a favor del camí cap a la independència;

i les joventuts del seu partit que no reconeixen el rei, que és el cap de l'estat on Pujol vol que Catalunya estigui integrada, això sí, amb més autogovern.

Al País Basc, els nacionalistes amb més solera i pedigrí, els del PNV, partidaris d'exercir el dret a l'autodeterminació qualche dia, governen en coalició amb els que pensen tot el contrari, els del PSE-PSOE. I són capaços de, per una banda, no renunciar al dret a autodeterminar-se, i per altra banda, signar públicament un document, obligats pel pare González, on s'afirma que ells són escrupolosament respectuosos amb la Constitució. A la Constitució espanyola el dret a l'autodeterminació no es contempla, i la "indisoluble unitat d'Espanya" és aixecada als altars.

A la vista d'aquesta barreja és clar que tot això acabarà com les revetles: es torna a encendre el llum i tot segueix com abans.

Andreu Bauçà

Post Data: Haureu notat que no hem parlat en cap moment de la possibilitat que els habitants de les nostres illes s'autodeterminin i decideixin el seu futur. No n'he parlat perquè tampoc és qüestió de fer massa rialles. El PSM, tot coratge, s'ha atrevit a dur una proposta semblant a la catalana al Parlament balear. La proposta ha estat admesa a tràmit. Abans d'arribar al Parlament tots els altres partits polítics ja s'havien pronunciar contra la seva aprovació. El CDS, que a Catalunya va votar a favor, aquí, com sempre, va canviar d'opinió. Els regionalistes-"nacionalistes" de la quasi morta UM es desmarcaren abans de rebre la pilota. Els del PP i els de la FSB-PSOE tenen ben clar que les Illes formen part d'Espanya tant o més que la mateixa Castella. Amb aquests antecedents, per veure com s'apaga el caliu de la polèmica haurem de mirar el partit a altres camps, ja que el nostre està tancat des de fa molts d'anys. Un escriptor d'aquestes illes les ha batejades com la Terra Inexistent. No és gens estrany.

2 MANIFESTACIONS

MENJAR I BEURE EN FORASTER

Els espanyols que governen a Madrid són com els il·lusionistes: es treuen contínuament coses de la mànega, o del capell, i pareix que no tenen aturall. No passa setmana sense que ens facin saber, a tort i a dret, que ells són els amos i nosaltres, pobres perifèrics, els súbdits.

Encara ressona la putada que feren als valencians —prohibició i tancament dels repetidors de TV3— quan es despengen amb una altra putada: prohibeixen que els productes etiquetats a l'Estat espanyol, ho siguin en qualsevol llengua menys, ves per on, en foraster, que per qualque cosa aquesta és la llengua de la "nació", dels policies i dels xoriços.

Així són les coses: si tu fas figues seques, resulta que no pots posar "figues seques", sinó que has de posar "higos secos"; igualment si et passa pel cap muntar una destil·leria d'herbes dolces, resulta que s'han de dir "hierbas dulces", sinó no són legals i et poden multar per haver atemptat contra "la salut i el dret a la informació dels consumidors", encara que els consumidors entenguin perfectament que les herbes són dolces o les figues seques.

Ni menjar ni beure podem ja en la nostra llengua, ho hem de fer en foraster. D'aquesta manera arribarem a haver de dir el parenostre en foraster perquè els espanyols decretaran que Déu no ens entén en català.

I és que els espanyols pateixen d'esquizofrènia aguda: en González se'n va a Berlín i diu que molt bé això de la reunificació alemanya, que molt bé això de l'autodeterminació de les repúbliques bàltiques (actualment soviètiques), que molt bé això i allò d'altre; però després torna a Espanya i diu, amb la puta rialla de geneta que té, que *Spain is different* i que els bascos o els catalans no tenen cap dret a reclamar l'autodeterminació perquè, segons un altre espanyol il·lustre, "la

unitat de la pàtria és irrenunciable" (Juan Carlos Rex dixit).

És a dir, en González s'omple la boca parlant d'autodeterminació (de països allunyats milers de quilòmetres d'aquesta terra), i mentrestant ens nega, a nosaltres que podem ser espanyols però en cap cas forasters, el dret al pa i a la sal, ens nega que puguem menjar i beure en la llengua que parlam.

Senyor González, el seu cinisme arriba a extrems fora de tota mida; i pel que fa al senyor Rei, més val no parlar dels Borbons perquè després t'acusen no sé de què i et tanquen a la presó, senzillament per haver expressat la teva opinió; així que, senyor Borbó, no pens fer el colló, encara que rimi.

Per altra banda, el fet que els espanyols pateixin d'esquizofrènia no ens hauria de fer res si no es donàs el cas que els qui de veres patim la seva malaltia som nosaltres, els qui som espanyols a la força i per la força.

D'1 SOL PROBLEMA

XORIÇOS I MAFIOSOS

Es veu que certs pixatinters que escriuen als diaris ciutadans encara no s'han adonat: la delinqüència —com la policia, per altra banda— a Mallorca és, sobretot, cosa de forasters. N'hi ha prou amb pegar un guait dins la presó de Ciutat o llegir —ben llegits— els diaris illencs. I aquest fet, que qualsevol mallorquí —o no mallorquí— pot comprovar, es veu que no entra dins la testa quadrada de certs aprenents de lletra.

Recordem aquell cas, escandalós, d'un titular de diari que parlava d'«un catalán» que no sé què hòsties havia fet de dolent a Mallorca i que, ves per on, quan llegíem la notícia ens assabentàvem que es tractava d'un espanyol-castellà que feia uns mesos que era a Barcelona i que, finalment, havia decidit continuar les seves malifestes a Mallorca.

Idò ara tres quarts del mateix brou. Un tal Verdugo Ortiz ha estat detingut per vendre drogues i un desinformat, o malintencionat, pixatinter d'un diari ciutadà no ha trobat cap altra titular per posar que aquest: «Dos años de prisión para un catalán detenido con 219 gramos de coca».

Recordem, també, aquell altre cas: els titullats dels diaris deien «Unos jóvenes de Manacor destrozan un bar en Petra», i llegies —i parlaves amb manacorers sobre el fet— i resultava que eren uns espanyols-castellans (allò que aquí en deim “forasters”) que feia pocs mesos que havien arribat a Mallorca.

Els pixatinters ciutadans fan tot quan poden per embolicar la troca, i amaguen, o menteixen descaradament, moltes informacions que, a qualsevol mallorquí o a qualsevol persona vinguda de fora però integrada dins la societat mallorquina, poden servir per constatar per enèsima vegada que des de l'Espanya profunda ens envien tot quan tenen —des d'obers a l'atur fins a delinqüents comuns i algun exiliat il·lustre— per no haver de solucionar els problemes a ca seva i expotar-los a les colònies. I de pas, intentar que els mallorquins siguem minoria en la nostra pròpia terra.

M. Sastre

DESPRÉS DE 274 ANYS

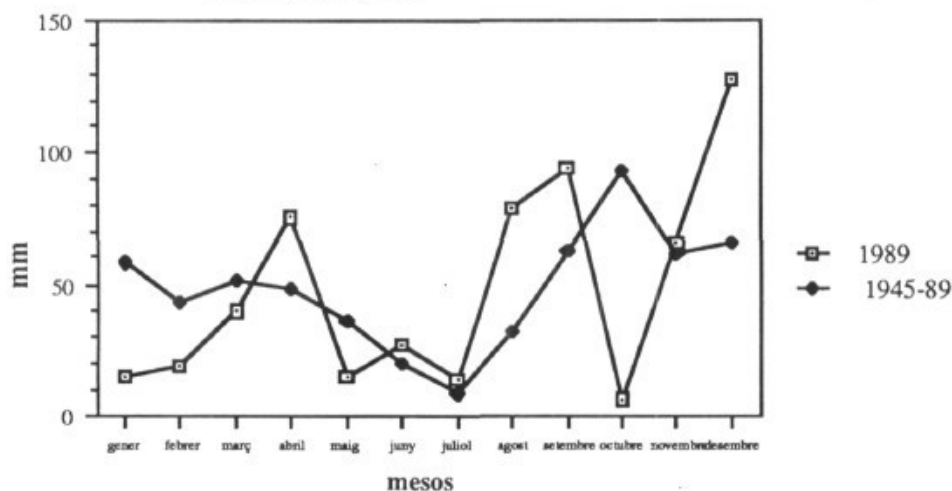
Dia 12 de desembre de 1989 va ser un dia important —però tampoc cal donar-li més importància de la que té— per a l'estament judicial mallorquí i per a tota la societat mallorquina en general.

Aquest dia, una sentència judicial va ser escrita, a més de en llengua espanyola, també en llengua catalana (la sentència número 332 de la secció tercera de l'Audiència Provincial). La fita és important perquè feia exactament 274 anys que el català no era emprat dins els escrits oficials de l'estament judicial mallorquí. Des que, l'any 1715, després de les

victorioses campanyes de Felip V contra els regnes que conformaven la Corona d'Aragó (el Regne d'Aragó, el Principat de Catalunya, el Regne de València i el Regne de Mallorca), el primer rei borbó de la monarquia espanyola decretà una Nova Planta de govern i administració als territoris vençuts que, entre altres consideracions, prohibia l'ús del català en qualsevol escrit de caràcter oficial. (L'any 1715 es publicava el Decret de Nova Planta del Regne de Mallorca; en anys anteriors ja s'havien publicat els decrets respectius de les altres terres de la Corona.)

PLUVIOMETRIA

Resum de l'any 1989

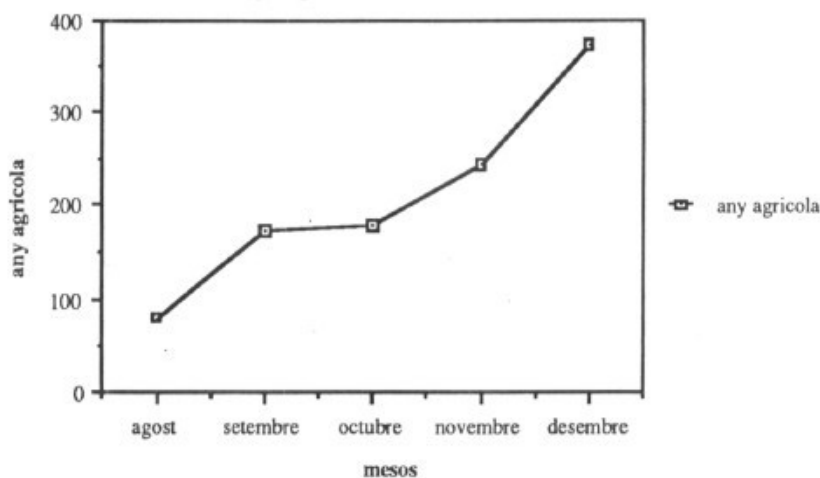

Resum 1989

El total anual és una mica més alt que la mitja, poca cosa; però d'agost a desembre va ploure un 64% de tot l'any, quasi dues terceres parts els cinc mesos darrers.

Per això l'any agrícola, si començam a comptar a partir d'agost ve una mica millor, que la mitja dels darrers 45 anys, com es representa a la gràfica de pluges acumulades

Any agrícola "1989"

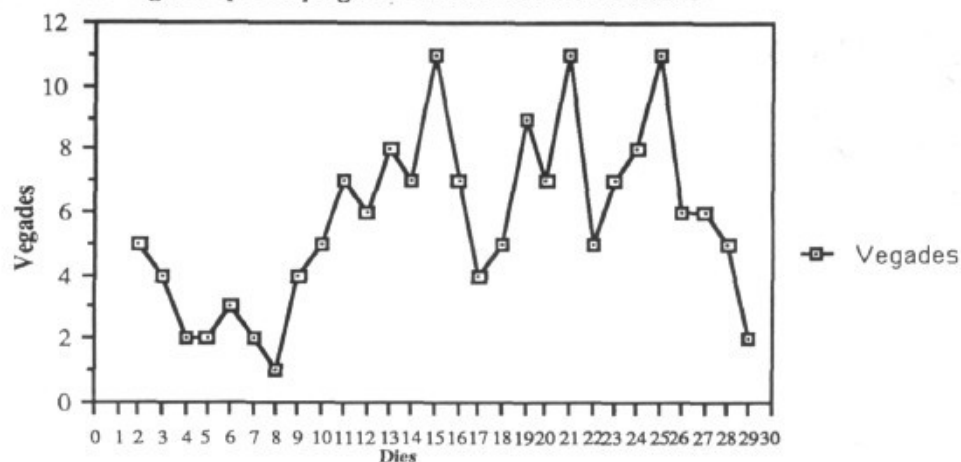
Dades mensuals de febrer agrupades per grans intervals

Any que ha plogut menys al febrer: 1946, 57, 61 (0 l/m²)
Any que ha plogut més al febrer: 1974 (163 l/m²)

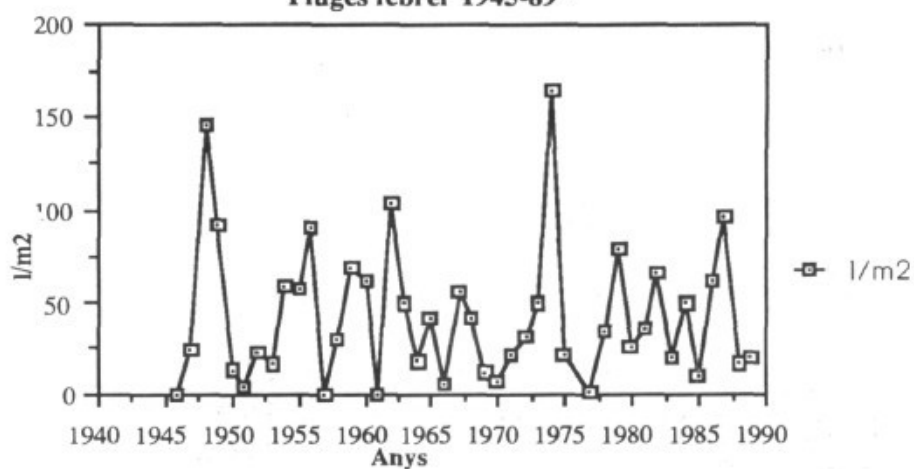
Mesos que ha plogut entre l/m ²	Freqüència	Freq. acumulada	l/m ² recollits	quantitat acumulada	
0 - 10	7	7	19,8	19,8	
10,1 - 30	14	21	266,8	286,6	
30,1 - 50	8	29	324,8	611,4	
50,1 - 70	8	37	480,3	1.091,7	
70,1 - 100	4	41	357,2	1.448,9	
> 100	4	45	533,8	1.982,7	

Nombre de vegades que ha plogut el dia del mes de 1971 a 1989

Nombre de vegades que ha plogut el dia del mes de 1971 a 1989

Pluges febrer 1945-89"

Nombre de dies que ha plogut en el mes	Freqüència	%
< 4	1	5,0
4 - 6	7	35,0
7 - 9	4	20,0
10 - 12	7	35,0
13 - 15	1	5,0
> 15		

Miquel Pastor

MI PER MANACOR

OFERTAS DEL 2 AL 15 DE FEBRERO

ALIMENTACIÓN

Café Marcilla natural superior 250 gr.	169
Leche entera Blahi 1,5 l.	136
Cremacao Blahi l.	99
Nesquik 800 gr.	378
Joyitas, tortilitas, panizitas Molino Blanco 350 gr.	103
Galletas Cookies Ortiz.	110
Barritas tostadas Ortiz.	152
Madalenas Valencianas Dulce Sol 12 u.	125
Galletas Príncipe 180 gr. pack 3 u.+Clip regalo	158
Chocolate Milka 150 gr.	99
Tomate triturado La Huerta Verdekg.	74
Tomate natural pelado La Huerta Verde kg.	74
Pimiento morrom Bajamar 500 gr.	111
Espárragos Bajamar Foo. 500 gr.	340
Aceite de girasol Molinosol l.	173
Caldo de carne Starlux 24 past.	249
Comida para perro Bonzo carne 1.220 gr.	215
Comida para perro Bonzo pasta y verdura 1.240 gr.	215

BEBIDAS Y LICORES

Cerveza San Miguel 1/4 Pack 6 u.	169
Vino Viñalar l.	106
Vino Casal García l.	390
Whisky Vat 69	865
Brandy Torres 10 años	816
Brandy Torres 5 años	713
Ginebra Bosford	532
Cava Delapierre extra	297

CREMERÍA

Yogur Chamburcy natural.	23
Yogur Chamburcy sabores Agrup. 8 u.	191

CHARCUTERÍA

Jamón extra Casademont 1 kg.	841
Paleta cocida Casademont 1 kg.	590
Queso manchego el Afrisco 1 kg.	895
Queso manchego tierno Peña Arribas 1 kg.	850

CONGELADOS

Calamar nº 5 Oliver 1 kg.	190
Rodajas de merluza Oliver 1 kg.	399
Cuerpos Oliver 1 kg.	890
Lenguado Oliver 1 kg.	350
Guisantes Pescanova 400 gr.	92
Guisantes Pescanova 1 kg.	212
Delicias de merluza Pescanova 250 gr.	171
Croquetas Pescanova 600 gr.	222

PERFUMERÍA Y LIMPIEZA

Jabón líquido dermoprotector Nivea 900	234
Crema dental Colgate económico	189
Loca Sunilk 235 gr.	216
Pañal Ausonia T. Gde. 30 U.	934
Compresa Ausonia noche 10 u.	175
Higiénico Colhogar Pack 4 u.	132
Detergente Luzil 4 kg.	699
Suavizante Mimosín 2 l.	185

BAZAR

Reloj cocina pared.	1.417
Exprimidor Moulinex Mod. 124	1.998
Sandwichera Magefesa 2C 220	4.563
Radio despertador Oskar	1.842
Video Sanyo MOd. 6100	58.852
Radio Cassette Sanyo MW719K	13.524
Televisor Sanyo 14"	33.223

TEXTIL

Chandal niño-A talla 4-6	995
Slip niño desde	162
Slip caballero desde	193
Bragas niñas desde	127
Bragas señora desde	170

CALZADO

Botas señora	575
Botas niño	575
Zapatillas señora	575
Zapatillas caballero	595
Deportivos Preston's caballero	1.500
Deportivos Preston's niño	1.100

MENAGE

Cuadros 30X36 surtidos	675
Cuadros 18X24 surtidos	525
Tabla de planchar Mod. Lider	1.395
Batería vitrificada 8 Pzas. Magefesa	3.500
Cristalería Pisa 24 Pzas.	1.995
Cristalería Boreal 24 Pzas.	995
Cristalería Europa 24 Pzas.	950
Vajilla Pekin 20 Pzas.	1.995
Vajilla Trianon Blanco 20 Pzas.	1.995
Plato hondo y llano Trianon	115
Plato postre Trianon	94

**OFERTA EN PLATOS TRIANON
LLÉVESE 3 Y PAGUE 2**

MEL I SUCRESPORT

El Vilafranca s'endugué els dos punts

El Sant Joan perdé, 1-0, davant el Vilafranca

Durant aquest llarg període de festes i altres herbes les coses no han canviat gaire. El Sant Joan ha aconseguit algun punt més, però res més. L'equip continua en la mateixa línia com va acabar l'any 89. Crec que les coses no tenen gaire remei. Aquesta temporada, sembla, ens haurem de conformar amb passar pena i poca cosa més. L'equip està en hores baixes i crec que serà molt difícil que pugui sortir del pou en què es troba més que enfonsat. El desànim és general entre directiva, entrenador, jugadors i afició. D'aquesta marxa és ben hora que acabi la temporada i veurem si l'any que ve les coses són millors.

El mes de desembre el Sant Joan visità el camp de Llubí, on, com l'any passat, ens guanyaren de casualitat, però al cap i a la fi s'endugueren els dos punts en litigi. El partit acabà un a zero. L'equip de Llubí no xutà cap vegada a porta, però guanyà. El nostre equip s'entregà però, com gairebé sempre no aconseguí foradar la porteria contrària.

El primer partit de la nova dècada enfrontà el Sant Joan amb un antfquissim rival, el Vilafranca. El derbi és decantà de cap als vilafranquers, que demostraren una millor preparació física. He de dir també que només xutaren una vegada a porta i feren un golàs. Però el Sant Joan tornà a perdre un nou partit. El més interessant del partit fou l'ambient, ja que hi assistiren una gran quantitat de vilafranquers que feren bulla i sarau davant la victòria del seu equip.

La segona volta començà amb una victòria davant l'Escolar de Capdepera. El Sant Joan aconseguí tres gols —Quico (2) i Batxà—, increïble, i la nostra porteria només en rebé un. El Sant Joan dugué la sort que a la primera part l'Escolar jugà al fora de joc d'una forma suïcida. Però al cap i a la fi el nostre equip guanyà fàcilment aquest partit.

En Miquel Fullana aconseguí el primer gol del Sant Joan fora de casa i, de pas, el primer punt de la temporada. El Sant Joan empatà un a un al camp de l'Altura de Lloseta. El partit fou bastant igualat i el Sant Joan jugà un partit seriós en tots els sentits. L'anècdota fou que el golejador del partit anterior, Quico, no sortí fins a la segona part. Es veu que el Sant Joan no està gaire mancat de gols. Però això sembla que és una loteria.

Diumenge passat, 28 de gener, el Sant Joan fou derrotat per un dels "gallets" de la categoria, el Porreres. Una altra vegada passà el de sempre. Dos regals i derrota va. El Sant Joan empatà a un, gràcies a un gol d'en Batxà, però al final el segon gol es féu realitat. I això que el Porreres jugà gairebé tot el partit amb deu homes per expulsió d'un jugador. El Sant Joan és un equip molt fluix físicament, mentalment i de forma de joc. Les coses, ara per ara no tenen remei.

El Ciutadà

FEBRER CURT, PITJOR QUE TURC DUES GLOSADES DE L'ANY DE SA NEU

No és habitual, però tampoc impossible, veure neu al Pla de Mallorca. Recordem la nevada del 3 de febrer de l'any 1956. Aquesta inusual nevada quedà gravada dins la memòria col·lectiva, encara que tot l'any 1956 va ser l'any de sa neu. La forta gregalada que acompanyà la nevada originà greus pèrdues als arbres fruitals. Hi va haver altres nevades dia 3 de desembre de 1973, dia 17 de febrer de 1981...

La fredor del vent de Grec, o Gregal (nord-est), que entra al nostre terme per la banda de Petra (entre Maria de la Salut i Petra) ha originat les següents dites populars:¹

- *Quin cul més fred que tenen es petrers.*
- *Es petrers bufen prim.*
- *Es petrers han llevat es tap.*
- *Ves a posar un llençol des cap de Farrutx a Formentor.*

Els nostres avantpassats es referien naturalment al canal de penetració dels vents freds, que entren per la badia d'Alcúdia i sense trobar obstacles orogràfics s'escampen pel Pla de Mallorca.

A la vila veïnada de Montuïri, aquesta faixa acanalada de vent fred és anomenada *es Canal d'Alcúdia*² i es situa aproximadament entre el Camp Vell i Baix del Molinar.

La Tramuntana i el Gregal són els dos vents dominants a Mallorca, el mes de febrer. Són força eloqüents les dites populars quan parlen del vent procedent del nord, que dóna aigua i fred:

- *Tramuntana, aigua sana.*
- *Si plou de Tramuntana, plou de bona gana.*
- *La Tramuntana no té abric i home pobre no té abric.*

*Sa Tramuntana carrega
deu 'ver d'anar a qualque lloc.*

*Al·lots no deixeu es foc
que es Llevant ja torna negre.*³

Del vent de Grec o Gregal hi ha l'antiga creença, reflectida en la rondallística popular, que diu que no sol ploure molt o no aferra perquè el dia del Diluvi Universal ploqué d'aquest vent i Déu el castigà: *Qui és nat ni naixerà, ploure fort de Grec no veurà.*⁴

Aquest vent és molt temut per la gent marinera i camperola en general.

- *Amb Gregal, ni peix ni pardal.*
- *Vent de Gregal, mal!*
- *Gregal matiner, és Gregal trapacer.*
- *Si és Gregal i brusca dura, pesca segura.*
- *Més loco que es vent de Grec.*
- *Gregal mallorquí, Tramuntana a Maó.*

No és gens estrany, doncs, que aquests dos vents dominants -Tramuntana i Gregal- en el mes de febrer hagin influenciat el nostre refranyer popular que, pel que fa al febrer, no són precisament alabances el que conta:

- *Pel febrer, abriga't bé.*
- *Pel mes de febrer, un dia dolent i l'altre també.*
- *Pel febrer, un dia an es sol i un altre a ses brases.*
- *Febrer el curt, si entra dolent, pitjor en surt.*
- *Febrer curt, pitjor que turc.*
- *Sa pluja o neu de febrer, es millor febrer.*
- *D'any de febrer llarg, Déu te'n guard.*
- *Es febrer, mes mentider.*
- *Es febrer, nou cares té.*
- *Es febrer, és mes geler.*
- *El febrer avergonyit es tapa la cara i surt de nit.*

Però, si el febrer va acompanyat d'aigua, la cosa canvia:

- Si plou al febrer, tot va bé.
- Desmes de febrer, ses aigosfems estuvien a l'amo.
- Aigos de febrer, estuvien es femer.
- Aigo de febrer, civada an es graner.
- Aigo de febrer, borra pes sementer.
- Febrer mig abeurat, any mig assegurat.

Fita molt important en el mes de febrer és el dia de la Mare de Déu de la Candelera; deim important perquè, aquest segon dia de febrer, era/ és l'assenyalat per pronosticar el futur canvi d'estació climàtica:

- Mare de Déu del Candeler, segon dia de febrer.
- Si la Candelera plora, l'hivern és fora.
- Si la Mare de Déu plora, l'hivern és fora; i si riu, lluny és s'estiu.⁵

- Si la Candelera plora, es fred és defora; si la Candelera riu, aplegau llenya per s'estiu. (Llucmajor)
- Si la Candelera riu, ja ve s'estiu. (Palma)
- Per la Candelera es fred, si no és davant, és darrera.
- Candelera clara, fred hi és encara.

Tot això que hem intentat explicar, té a veure amb el que passà un any, que molts de nosaltres encara recordam com una fita entra-nyable de la nostra infància: l'any de sa neu.

Vegem a continuació aquestes dues glosades que contenen, amb tot detall, el que passà aquell 3 de febrer -diada de sant Blai- de l'any 1956.6

Francesc Canuto

GLOSADA DE L'ANY DE SA NEU

L'any cinquanta-cinc mos da,
germans, una mala anyada;
i per segona vegada
l'any cinquanta-sis nevà
que tot mos ho va matar.
Ditxós qui podrà pujar,
en venir es temps des regar,
es sacs plens a damunt sa sala.

Un dia abans de sa neu
feia un oratge terrible,
era una cosa tan trista
que feia tremolar a Déu.

La Candelera mos da
un principi de nevada;
llavors va fer una gelada
i bastant va socorrar.

Va començar amb granissada
sa neu a fer desbarats,
i llavors va fer pedàs
i va quedar congelaçada.

Uns caramells se penjaren
molt llargs, duien bon gruix,
i es municipals deien arruix
an els qui bé els miraven.

A l'església havia,
a sa teulada penjats,
uns caramells ben gruixuts
i eren llargs fora mida.

Ses verdures va matar
dets hortolans, sa nevada,
i deien cada vegada:
a plaça no puc anar!

Es tarongers mos ha mort,
no podem menjar taronges;
varen quedar com esponges,
blanes com figues flors.

Aniran ben cars es torrons,
això no importa dubtar,
perquè ametles no n'hi haurà
i no podem fer bessons.

Es brotets de ses figueres
també estaven socarrats,
i si treien pes costats,
ses figues eren lleugeres.

Ses faves ja mos han fuites,
ses bistis la passaran,
de tan primes que estaran
les trobaran ajejudes.

Ses vaques no faran llet
i ben molt bramularan,
no els podran fer taiades
i ben molt s'aprimaran.

Oveies, cabres i porcs
també bon crit pegaran,
no els hi podran dar menjar
i ben poc engreixaran.

Ets endiots cridaran
i pegaran qualche bot,
no trobaran cal llagost
i també s'aprimaran.

Ses gallines no podran,
es gall no podrà cantar,
no els podran donar gra
i de sa barra cauran.

Es moixos bé miularan
i encalçaran ses rates,
i en tenir-les agafades
només sa pell trobaran.

Ses ratetes correran
i podran córrer bé,
perquè aniran pes graner
i ben poc hi trobaran.

Ets animalets petits
crec que també l'han passada,
degut a sa gran nevada
molts hauran quedat rostits..

Ses persones avançades
també molt varen patir,
moltes es varen morir
degut a ses grans gelades.

Se preparava un bon ball,
tanta sort que començà,
germans meus, a despatxar,
a Inca, carn de cavall.

Senyor batle: he vingut
a demanar-li un favor,
si això puc despatxar-ho
recobraré sa salut.

Si em vol autoritzar
per despatxar aquests papers
i si guany quatre dobbers
compraré un poc de pa
i tendré per jo i sa dona
qualque dia berenar.

L'any cinquanta-set voldria
poder-mos rescabalar
d'aquest atràs que hi haurà,
germans meus, això voldria.

Però, si s'anyada no hi ha,
sa xerxa podrem aplegar,
i a Son Tril-los anar
i allà acabarem sa vida.

De sa verema confii
per beure un poquet de vi,

germans meus, si no és així,
an es 'bril em puc morir.

Tots ets ossos tenen moll,
no sé si ho teniu notat,
qui aquest paper ha dictat
crec que diu sa veritat.

Es meu nom és Miquel Coll,
germans meus jo vos vull dir
per donar sa despedida
vos pas es nom i voldria
a tots poder-vos servir.

I si creis que no és així,
ja em fareu una visita,
estic dins es terme d'Inca,
distrit dos, Can Calderí.

LA NEVADA DE L'ANY 1956

Ara vos deman permís
i una estoneta callada
per explicar sa nevada,
que trob que brossa és estada
aquest any cinquanta-sis.

Havia fet es temps dolç
que hivern deien no en faria,
però va arribar un dia,
es que manco pareixia,
que trob que en va enganar molts.

Es dia dos de febrer
se mogué una fredorada.
Homos d'edat avançada
deien: "Cosa acompanyada
mai n'haviem vista fer".

Ja va començar es mati
a fer retxats de neveta.
Era una cosa fresqueta
amb un vent fred, repuneta;
no se podia sofrir.

Com va venir més grandia
es temps se tornà aclarir,
i feia un ventet tan fi
que tant casat com fadri
resistir-lo no podia.

Un poc abans de mig-dia
s'aigo se va conglaçar,
molts que anaven a abeurar
a dins sa pica va estar
s'aigo que no se movia.

Va continuar es capvespre
a fer un fred extremat.
Tothom anava arrufat,
que si el 'vien saludat
ja no tornava contesta.

Horabaixa vaig anar
a un acompanyament:
me'n vaig dur un bon tapament
i no era suficient
pes fred poder decantar.

A devers posta de sol
se començà a ennigular
i es fred empitjorà:
tothom, sense ponderar,
ningú tenia consol.

Devers les vuit o les nou
sa neu romp a davallar
i aviat tot se tapà;
tant turó com comellar
va quedar blanc com un ou.

Jo era en es cafè
mentre que això succeïa;
dotze es rellotge en tenia
i de sa neu que s'afegia
vaig començar a no estar bé.

Vaig dir: "Pens que fugiré,
s'hora ja s'ha presentada".
No és cosa ponderada:
vaig trepitjar més gelada
que en sa vida no veuré.

El sendemà feia festa
aquell sant bisbe, Sant Blai;
tremolava com un jai!
no en 'via vista cap mai
de nevada com aquesta.

Com va venir més grandia
un poquet se va aclarir,
de fer neu se "detení",
dels arbres qualque boci
en queia, i se fonia.

Quan va esser devers migdia,
se va tornar ennigular;
neu tornà partir a amollar
i es vespre ho vaig mirar:
tres pams justs per tot n'hi havia.
Vaja una benedició
que Sant Blai mos ha enviada!
Si ho sap fer axí, no m'agrada:
si ho fa una altra vegada
li perdré sa devoció.

Si de bisbe beneïa
així com engany ho fa,
tal vegada no pensà
en ses quebres que donà
a sa nostra pagesia.

Dia quatre es demati
sortí ben ennigulat,
devers les nou ja hà trempat
a caure d'amb gelat
i gruix de neu afegí.

A les dues s'aturà:
va parar en punt de fer neu
i es sol se va destapar,
que això sol acostumar:
es dissabtes és lo seu.

Se fé més horabaixet
sense que fes gens de neu,
però no feia es gust meu
"hasta" que em sabia greu
perquè mos feia ventet.

Jo no dic cap tonteria,
ho poden dir es qui són grans,
perquè a redols quatre pams,
ho dic sense fer espants
vos assegure que n'hi havia.

Es dia cinc va sortir
molt clar, estíllat i lluent;
sa neu se va anar fonguent,
que crec que molta de gent
desitjava fos així.

Vàrem passar tot es dia
que feia un bon soleiet,
vèiem qualche redolet
de terreno petitet
que ja donava alegria.

Quan es dilluns va arribar
sortí ben ennigulat,
tothom quedà retgirat
perquè lo més aparentat
era a fer neu tornar.

A Manaçor vaig anar
en cotxo, no en bicicleta;
devers les deu féu brusqueta;
la gent quedà contenteta
dient: "Sa neu se fondrà".

Es dimarts va fer un dia
clar, amb un bon soleiet
i després un bon ventet,
quan vengué s'horabaixet
casí gens ja no n'hi havia.

D'es dimecres no me queix
perque mos féu un bon dia;
es dijous ja no faria
contenta la pagesia;
ja no va esser lo mateix.

Es matí qualche boireta,
més gran dia ennigulat,
horabaixa ben tapat
i es vespre ja ha trempat
a fer ruixats de brusqueta.

Vaja quin dijous jarder,
que féu de poca alegria!
Mos va fer una fantasia,
per no dir sa porqueria
quan es divendres vengué.

Es divendres tal vegada
molts se varen enganar
ploguent se varen colgar
i quan se varen aixecar
hi va haver una altra nevada.

Es divendres tot lo dia
féu neu sense aturar-sè;
vos dic que en féu a voler
i sort que va aclarir-sè
quan es vespre se'n venia.

Pertot tothom feia espants,
molta raó que tenia:
sense dir-vos cap mentida
de neu pertot n'hi havia,
sense ponderar, dos pams.

L'endemà tot fou gelat
per defora i per dedins:
un poal ben 'raconat
dins es porxo cap endins,
també va estar conglaçat.

Vos dic que ho era "severo"
es fred que pertot va fer:
un termòmetre anant bé,
un a defora el tragué
i marcava cinc baix zero.

Com vengué prop de migdia
es conglaç se va llevar;
ses canals en degotar
es caramells amollà,
perque abans tot se tenia.

Vos assegure que n'hi havia
molta de gel per aquí,
això és ben cert que puc dir
que es diumenge dematí
s'aigo tota se tenia.

Lo més fred del món "entero"
era es diumenge matí,
que ja he sentit a dir
que un termòmetre molt fi
a sis marcava baix zero.

Es dilluns continuà
a fer fred amb gran excés.
i vent un poc de demés,
sa neu que poc se fongués,
però es vespre millorà.

Per Artà i Capdepera
també ho conten espantós,
diuen, com 'cap de dir-vós,
i no ho fan gens espantós,
que tot era una nevera.

Dimarts catorze en tenia
es maleït de febrer
dient: sa serena ve,
i per veure sa neu bé
no necessitavem dia.

Dia quinze de febrer
acabàrem de veure neu;
a tothom sabia greu,
cada qual pagant del seu
sense haver-ho de mester.

Coranta-dues fa aquesta,
si ja no m'he descomptat,
perque tenc sa voluntat
d'apuntar-hi es resultat
que és lo principal que resta.

Ho trobareu espantós
lo que escriuré detallat;
està escrit certificat,
no tract de ponderar-vós,
sa veritat vui dir-vós
sense res equivocant.

Quan es mal temps arribà
va matar molts de ramells,
i després bastants d'aucells:
pinçans, tords i passerells,
causant sa mort a més d'ells
que tot es temps d'es caçar.

Tothom va tenir es seu modo
per defensar es bestiar;
sa nevada mos matà
moltes figueres de moro;
s'artista davant es toro
per força ha de capetjar.

Es "campesinos" cercaven
gallines per dins sa neu,
perque los sabia greu
morissen tal com estaven
i en es foc les escalfaven
defensant lo que era seu.

Vaig perdre llargues estones
mirant i tornant mirar:

garroves, cap en quedà.
"hasta" es garrovers cremà;
taronges les mos tudà,
i es "nisperos" i llimones.

Ses metles i ses garroves
per enguany està tuda;
lo que tenc més reparat,
essent un interessat,
fris que aquest hagi passat
mirant si en treuran de noves.

Ha tengut males entranyes,
el tenim mal d'aguantar:
es fruit abans d'apuntar
es temporal s'entregà,
i sa neu tornà tapar
tots es turons i muntanyes.

D'es Cap Blanc a Capdepera,
de Santanyi a Formentor,
de Sóller a Lluçmajor,
si quedà cap ametlò
va esser de mala manera.

Garrovers bastant grossets
los haurem d'arrabassar.
d'ametlers malament està;
"hasta" figueres cremà
per tots aquells punts més freds.

Perque ho trob bastant notori
s'assumepte l'he cavilat,
i molts en tenguin memòria:
que no consta en cap història
cap febrer com hem passat.

Un no sap es perjudici
que a Mallorca ens ha donat:
de duros un bon grapat
se n'ha duits amb injustícia;
d'es Continent, tenc notícia,
lo mateix acomparat.

Impossible és calcular
ses quebres a tota ultrança,
de mesura i de balança
es millions que va donar
l'any cinquanta-sis deixà
una mala recordança.

D'escriure no tenc permís
més que d'es senzill cap meu
i si a ningú no sap greu
acabaré es compromís
i aquest any cinquanta-sis
podem dir "s'any de sa neu".

Ara ja vui acabar,
ja començ a estar cansat
Déu mos do felicitat
salut i prosperitat
que és lo principal que hi ha.

Cinquanta-set d'apuntades
n'hi ha en aquesta lliçó;
a tots vos deman perdó
per ses que he equivocades;
si me seguiu ses petjades
sabreu qui va esser s'autor.

Sebastià Llinàs Barceló

NOTES

1. Comunicació oral de Rafel Bauçà, *Maiolí*.
2. id. id. de Josep Mayol, *Fidever*, de Montuïri.
3. id. id. d'Arnau Ferrer, *de Son Frare*, de Petra.
4. Antoni Maria Alcover, *Rondaies Mallorquines*, volum V, p. 32.
5. Comunicació oral de Miquel de Son Simó, de Deià. Ens digué que, temps enera, hi havia gent que quan la Candelera veia, el mateix dia ja anaven a cercar llenya.
6. La glosada escrita en primer lloc l'enregistràrem fa pocs anys al terme d'Inca; comunicació oral de Miquell Coll Ramon, *Querol*; la segona, titulada "La nevada de l'any 1956", l'hem transcrita de *Son Macià, passa per passa*, de Sebastià Sureda. Col·lecció Tià de Sa Real, núm. 25, Manacor 1984.

Campanya de Normalització Lingüística

Els Presidents del Govern de les Illes Balears, del Consell Insular de Mallorca, del Consell Insular de Menorca i del Consell Insular d'Eivissa i Formentera i el Batle de Palma

COMUNIQUEM a tots els ciutadans que el dia 18 d'octubre de 1989 firmaren un Acord Institucional pel qual es comprometen a intensificar els seus esforços, dins les respectives institucions, per donar compliment total a les disposicions de la Llei de Normalització Lingüística, a coordinar les seves accions en una Campanya de Normalització Lingüística de les Illes Balears i a fer una crida conjunta a la participació dels Ajuntaments de les Illes Balears que vulguin adherir-s'hi.

En virtut d'aquest acord,

CONVOQUEM els ajuntaments, els partits polítics, els sindicats, les institucions cíviques i culturals, els mitjans de comunicació i el conjunt dels ciutadans, a fer tots plegats un esforç per donar impuls al recobriment de la llengua pròpia de les Illes Balears com a instrument normal de comunicació de la seva societat.

VOLEM il·lusionar el conjunt de la societat balear en un projecte col·lectiu encaminat a aconseguir la plena normalització lingüística de la nostra Comunitat, en un clima de concòrdia i de respecte dels drets de tots.

DEMANEM el suport i la col·laboració de tots a la Campanya de Normalització Lingüística que es durà a terme amb el patrocini conjunt de totes les Institucions.

Adreça provisional: Obra Cultural Balear, C/ Impremta, 1
Tels. 72 32 99 - 71 48 57 Fax: 71 93 85 07001 Palma de Mallorca

mel i sucre, dolcet dolcet

■ - L'associació de la Tercera Edat es pareix cada vegada més a una delegació de la Santa Seu de Roma. Tal deducció es pot extreure de la poesia que s'incloïa a la felicitació nadalenca enviada pels dirigents de l'associació als seus afiliats. El poeta, utilitzant la llengua més universal que hi ha, allò de "donde nunca se pone el sol" segons els espanyols, i així evitant que ningú es quedàs amb les ganes de saber què volia dir, va treure del seu cor tota la vena mística-religiosa de la qual era capaç. Seria recomanable que el dit poeta es presentàs a futures edicions del Certamen Poètic dedicat a la Verge de Consolació. Segur que guanyaria cada any, sense passar gens de pena ni mica.

■ - Seguint amb el tema de les felicitacions nadalenques, és curiós observar com mentre l'Ajuntament enviava la seva escrita en llengua vernacle, com els agrada anomenar-la als nostres governants i erudits locals, el "Club Deportivo Sant Joan" (per més conya bilingüe) enviava la seva felicitació en la llengua de l'Imperi. Aquest meravellós detall té, de totes maneres, el seu caire positiu. Així han pogut donar sortida a un stock de felicitacions impreses en temps de na Maria Castanya, a les quals només hagueren de treure la pols. D'aquest pas, i amb aquest sistema d'estalviar despeses extres, el Club de Futbol del nostre poble, en acabar la temporada tindrà un superàvit brutal. Les empeses i cosses per entrar a la directiva seran pitjors que les del Cortina per apoderar-se del Banc Central.

■ - Els temps van canviant, però els fets no. En temps d'aquell general tan famós, els seus ajudants penjaven de l'ham de la seva canya de pescar els peixos més grossos. Així, no hi havia concurs de pesca que se li resistís... El nostre ajuntament aportava el trofeu a la primera parella classificada del concurs de ball de saló, celebrat el dissabte 20 de gener. Curiosament, i contra tot

Feliz Navidad Feliz 1990

*Que la Paz y la alegría de Dios
nos ayuden a seguir la voz del
Buen Pastor que nos conduce a
la Luz de la Verdad.*

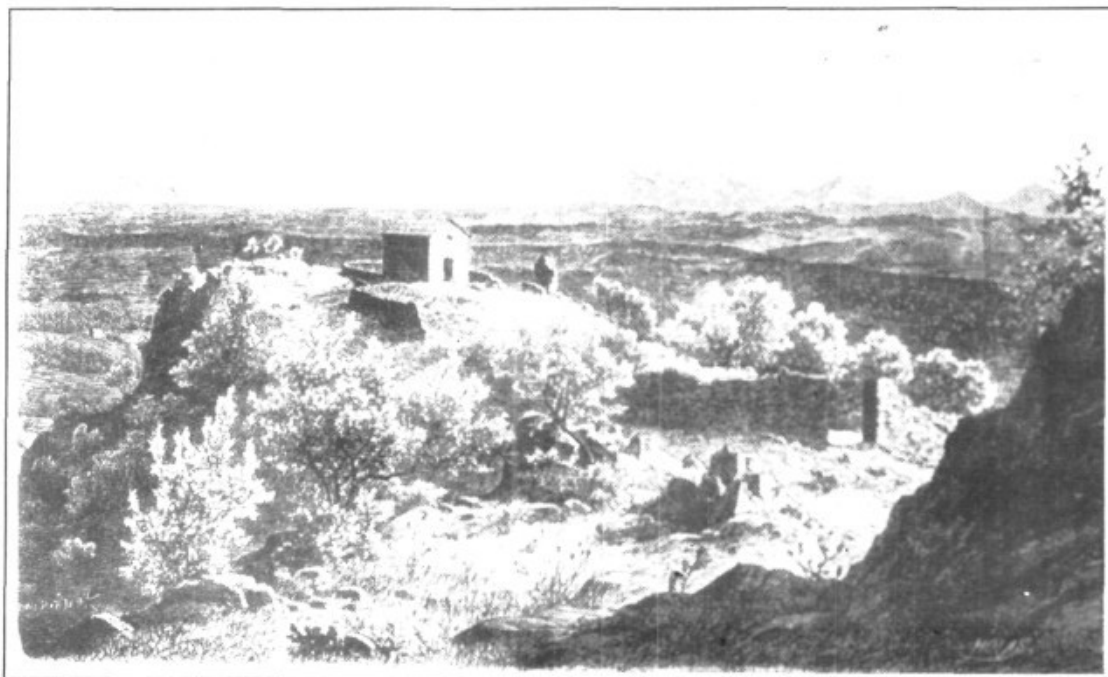
pronòstic, segons entesos en la matèria, aquest trofeu fou guanyat per la senyora del batle i un destacat membre del partit en el govern. No és que cregui que ballin malament, no. Fins i tot els mateixos entesos diuen que ho fan bastant bé, encara que el tema no sigui si ho fan bé o malament. El cas és que pareix que ells mateixos ho couen i s'ho mengen.

■ - Una empresa dedicada al subministrament de materials de la construcció, situada dins el terme del nostre poble, va voler felicitar les festes l'ajuntament enviant-li una panera nadalenca. Fins aquí tot correcte i normal. Ja suposau on va anar a parar? Esperau i veureu! Aquesta panera va acabar el seu camí a la casa particular d'un dels nostres governants, en lloc d'esser repartida entre els funcionaris que fan feina a la Casa de la Vila, que hauria estat el més correcte. Hi ha persones que encara confonen la cosa pública amb la cosa privada. Un poc d'ètica política, paraula molt de moda en aquests dies, no seria mala medicina per curar aquest mal.

Joan Bauçà

TROSSOS

L'ERMITA DE SANT

Gravat
reproduït de
Die Balearen,
de l'Arxiduc
Lluís Salvador
d'Àustria,
representant el
puig i l'ermita
de sant
Onofre..

“L'ermita està situada a dalt mirant cap a l'est, un poc més avall del cim més elevat. S'hi veu una entrada envoltada de paret, les ruïnes d'un edifici i una capelleta amb porta ogival, descansant en la seva part posterior damunt fonaments antics. La capella ha estat hàbilment restaurada per l'actual propietari senyor Ramírez. Hi ha una estàtua de fang, molts d'ex-vots, guirnalles, teles, etc. i també un antic crucifix. Darrera de la petita església hi ha una cisterna i, un poc més enfora, un petit departament quadrangular.”

“La primera imatge que es presenta als nostres ulls és la capella desteuada amb les parets esbucades, les ruïnes ploroses i l'aljub romput. De la vella ermita només queda l'aroma ranci i la dispersió de les seves pedres venerables, enfonsades en l'herbatge. Les ortigues creixen en l'antic santuari i ressonen les esquelles on fou casa d'oració i lloc de virtut. Jeu tombat el florit cinturó de pedra que tancava el recinte.”

Aquestes dues descripcions de l'ermita de sant Onofre de la Bastida, relatades amb una seixantena d'anys de diferència, provenen de la mà i la ploma de l'Arxiduc Lluís Salvador d'Àustria, la primera, i de Rafel Ginard Bauzá, la

segona. (*Die Balearen*, 1882; *Estampas Sanjuanenses*, a la revista Documenta, 1944).

Les primeres notícies que actualment podem consultar sobre l'ermita de sant Onofre de la Bastida no es remunten més enllà del segle XV. L'any 1403 des de la Cúria eclesiàstica es concedeix llicència a fra Bernat de Papagalls, prevere ermità de sant Onofre, per celebrar missa a l'oratori, “lloc on fa vida eremítica”. L'any 1416 Lluís, bisbe de Mallorca, concedeix llicència a fra Bartomeu de Bernet i “als altres ermitans que dedicats al servei de Déu i a la santificació de les seves ànimes (que) ara i en el futur convisquin en nombre no superior a sis a l'esmentat oratori” per poder elegir un sacerdot adient que pugui oir les confessions, absolgui dels seus pecats i imposi penitències saludables als ermitans de sant Onofre de la Bastida “al'ermita o fora d'ella”. L'any 1445 es concedeix una altra llicència a fra Antoni Riucclar per celebrar missa a l'ermita. L'any 1457 es concedeix llicència a diversos preveres d'ermites de Mallorca, entre ells fra Salvador Siureda de sant Onofre, per captar almoines.

L'any 1528 es fa un inventari de la possessió de la Bastida on hi figuren les pertinences de

ONOFRE DE LA BASTIDA

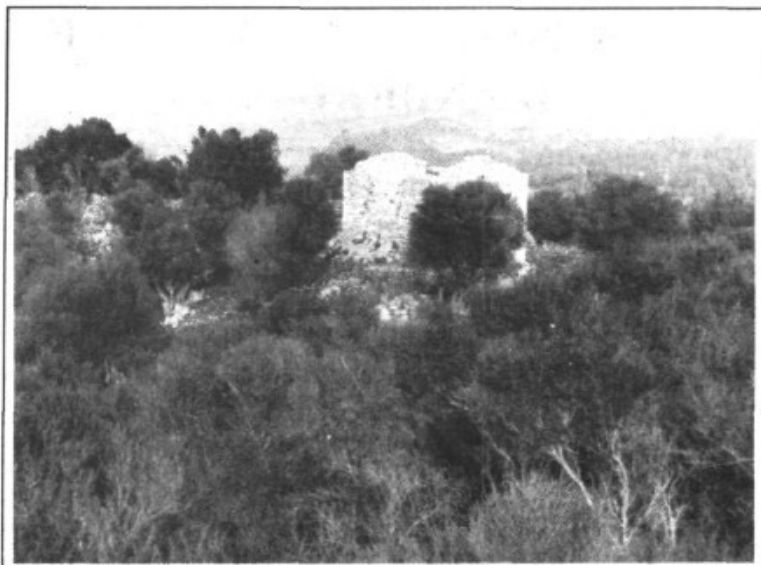
HISTÒRIA

l'ermita de sant Onofre. Entre d'altres, hi ha aquestes: un retaule de la Mare de Déu amb sant Onofre i sant Sebastià; dos retaulets de guix pintats amb Nostre Senyor crucifixat i sant Jeroni; una tela amb Nostre Senyor al sepulcre; un retaulet de sant Onofre...; i una campana tocant. Al retaule amb la imatge de Sant Onofre, segons altres informacions, hi figuren també, als intercolumnis, les figures de sant Joan i de sant Sebastià, ornamentat amb els escuts d'armes de les famílies Santjoan i Galiana. Finalment, una imatge gòtica de sant Onofre (possiblement la que esmenta Lluís Salvador), que des de feia anys es conservava a les cases de la Bastida i que actualment es conserva a l'ermita de Consolació, no figura en aquest inventari, deu ser, per tant, posterior.

Per altra banda, amb ermita i tot, sant Onofre no ha estat mai un sant amb massa devoció al

poble. Sant Joan, sant Antoni o sant Sebastià han gaudit, i els dos primers encara gaudeixen, de les preferències dels santjoaners.

G. Florit
M. Sastre

Les restes de l'ermita de sant Onofre.

Vista general de es restes de l'ermita.

Cartes al director

RESPOSTA A L'ARTICLE D'ANDREU BAUÇÀ

En relació a l'article titulat "Creixement zero i altres herbes" signat pel senyor Andreu Bauçà Bonet i publicat a la revista *Mel i Sucre*, núm. 112 del mes desembre ens ha causat gran sorpresa i maldecaps comprovar el grau de desinformació al qual arriba el senyor Bauçà, quan al principi del seu article i en relació a la proposició de llei de declaració de la Canova d'Artà com Àrea Natural d'Especial Interès, afirma contudentment i recrimina al sr. Ricci que votà en contra de la petició de la protecció integral de la Canova d'Artà quan precisament Carles Ricci no solament votà a favor de la protecció integral de la Canova i en contra del vot particular mantingut pel PP, UM i CDS, sense que això fos el principal motiu del seu abandonament del

partit al qual pertanyia. Els resultats d'aquesta votació foren: PP, CDS i UM, 33 vots; PSOE, PSM i Carles Ricci, 26 vots. (*Diari de sessions del Parlament de les Illes Balears*, núm. 34 del 21 de setembre de 1988).

Per tant, agrairia al senyor Bauçà Bonet que rectificàs aquesta afirmació donat el greu perjudici que causa a la imatge personal del Portaveu del Grup Parlamentari Mixt i als seus col·laboradors i, que en successives ocasions procuri documentar-se amb més seguretat.

Afectuosament i expressant-li la més sincera simpatia, el saluda el representant del grup mixt.

Grup Mixt del Parlament de les Illes Balears

UN PUNT DE VISTA

Vull ben pensar que el desig de la majoria de la gent actual és arribar a una societat en perfecta harmonia amb la naturalesa i a una societat no-violenta; i sap (?) que si no és així no hi ha futur possible. I el que més rebutja aquesta mateixa gent són els feixismes, les conductes arcaiques, els imperialismes, els colonialismes, el predomini d'unes races o cultures sobre les altres, l'omnipotència de certs grups, les injustícies de la justícia legalitzada, la submissió dels dèbils als forts, la imposició per la força d'unes idees sobre altres, els caciquismes, la mentida organitzada, la prepotència, la destrucció de certes cultures o maneres de ser d'un poble o d'una persona, el genocidi, les dictadures, el consumisme destructiu, la contaminació, ...

mister hyde *figueras*

Una altre cosa que pens que la gent té clara, és que quan sentim a dir que es destrueix l'Amazònia (per exemple), si l'únic que feim és adherir-nos-hi firmant un paper o anant a una manifestació, però llavors seguim comprant aquella cosa innecessària que té el mànec d'una fusta tropical, o tudam innecessàriament caramulls i caramulls de paper, ...(!), de poca cosa serveix que nosaltres estiguem en contra o no de la destrucció de la natura.

I si quan sentim parlar que a tal o a qual part del món hi ha certa classe de gent que domina o vol dominar l'altre, o vol aconseguir el poder, o comet atropells contra la dignitat de les persones, ens hi oposam frenèticament; però no som capaços de veure els atropells ideològics que se cometen davant els nostres propis ulls i dins el nostre petit poble, ni som capaços de dir la veritat quan la mentida, l'enveja, els ressentiments personals i la pardalaria andanteroquera-mollera ha fet vessar el tassó de la paciència de la gent senzilla i calmada; val més aplegar i anar-se'n.

A les bubotes brevejadores que sembla s'excitin fent por als que ells creuen dèbils o assustats, ..., voldria que reparassin que el llençol protector de l'anonimat que cobreix la seva cara delirant i tremebunda, sempre ha estat transparent i a hores d'ara comença (per afegitó) a descórrer-se.

NO M'AGRADEN LES BUBOTES...

I molt manco si són bubotes xafarderes. M'he decidit a escriure aquestes retxes per comentar la secció que aparegué al n° 114 de Mel i Sucre, titulat CÒCTEL DE SOCIETAT, signat per una BUBOTA XAFARDERA.

Encara que crec que no està explicitat enlloc el model de la revista, tant el consell de redacció com els lectors tenim clar quin és i també quins són els seus objectius. Per damunt de tot, crec que la revista es pot definir com a progressista, que cerca trencar amb el model de societat arcaic que ens hem trobat. I evidentment, sempre que sigui possible, cercant aquesta dolçor i joventut que des de sempre l'ha caracteritzada.

Però, amb aquesta nova secció de xafarderies crec que s'ha trencat aquesta línia, possiblement amb l'objectiu de divertir-se i, perquè no, divertir el personal. A mí no m'agrada; i no és que m'hi hagi sentit gens reflectit, però l'he trobada molt forada to. No m'agrada que en una revista com la nostra

s'ataqui directament les persones, simplement fotent-se de les seves accions, condicions, gusts, problemes, opcions, ... Ningú no té dret a ficar-se en la vida privada de l'altra gent, encara que sigui en pla de conya. Un altre tema és si aquestes persones ocupen càrrecs públics, fan malbé bens públics, atempten contra el nostre patrimoni, etc. En aquest cas la crítica és més que justificada; per exemple, la secció MEL I SUCRE, DOLCET DOLCET és, trob, molt encertada.

Potser seria interessant explicitar quin ha de ser el model que la revista hauria de seguir; i fugir d'aquestes vulgaritats que, encara que siguin molt lligides, no ho dubt, no entren en els principis que sempre ha tengut la nostra estimada revista.

Ja en tenim ben a bastament, de xafarderies. Nosaltres hem de mirar un poc més lluny.

Francesc Xavier Moratinos

AGENDA - FEBRER

Natalicis

Defuncions

Francesca Bauzà Gual (- 1/1/90)
Catalina Matas Munar (- 22/1/90)

Noces

Gonçal Adán Martínez - Antònia Company Monroig (20-2-90)
Joan Gayà Garí - Antònia Jordà Bauzà (21-2-90)

Apotecaries de Guàrdia

Febrer (Diumenges)

Dia 4: Sant Joan
Dia 11: Vilafranca
Dia 18: Petra
Dia 25: Sant Joan

Benzineres

De dia i de nit:

Viñas (Manacor, cta. d'Artà)
Febrer (Manacor, cra. de Felanitx)

Diumenges:

Viñas (Manacor, cta. d'Artà)
Febrer (Manacor, cta. de Felanitx)
Marratxí (Inca, cta. de Palma)
Estelrich (Can Picafort, cta. d'Artà)
El Molinar (Palma, Ramonell Boix)
Prohema (Campos)

Festivitats del mes

Dia 3: Sant Blai
Dia 9: Santa Apol·lònia
Dia 11: Nostra Senyora de Lourdes
Dia 28: Dimecres de Cendra

Esdeveniments del mes

Palma: Alimentària
Sant Joan: La Rua. Enterro de la Sardina

Signes del Zodíac

Àries: Sentireu com les flaires de l'amor us envairan, però alerta a les sorpreses.

Taure: La salut us donarà molts de maldecaps i influirà molt al vostre estat d'ànim.

Bessons: Anau previnguts perquè tendreu pocs doblers, mala salut, mals d'amor, mala boca i mala llet.

Cranc: Seguiu la cridada encisadora que sentireu i no us en penedireu.

Lleó: Absteniu-vos de demanar a tothom si us estimen, ja que les sorpreses poden alterar les vostres febles neurones.

Verge: Anau amb compte perquè els problemes d'incontinència seran la vostra creu.

Balança: Estau molt malament, una visita al psicoanalista és recomanable.

Escorpi: Estimareu exageradament la vostra parella; ho consentireu tot només que us doni un poquet del seu cos, i no us dic segons quin. Aprofitau-ho, que això és com el Haley: ve cada 75 anys.

Sagitari: Evitau els comptables, els predicadors i els consells de la parella.

Capricorn: Possiblement sigau el signe més afortunat si ens hem de regir per les prediccions.

Aquari: Us convenen una mena d'exercicis espirituals per resituar-vos al món i a ca vostra, on no sou més que un zero a l'esquerra.

Peixos: Tenc les bolles de les endevinalles massa gandules per perdre el temps a dir-vos com anireu pròximament. Però us diré que alerta a la vostra excessiva sensibilitat que pot provocar-vos calbícia, taquicàrdia i rialles a qui us escolti.

Telèfons d'interès

Bombers: 55 00 80
Metge: 56 03 64 / 28 13 13 (Busca 1179)
Centre Sanitari: 52 63 11
ATS: 52 60 61
Ambulància Montuïri: 64 61 86
GESA: 55 41 11
Ajuntament: 52 60 03
Apotecaria: 52 62 52
Consell Insular: 72 15 05
Govern Balear: 46 34 50
Centre Meteorològic: 26 46 10
Guardia Civil: 56 00 27
OCB: 72 32 99
SIAC: 900-321 321

El Temps

<i>Pluviometria:</i>	<i>G. Company</i>	<i>J. Roig</i>
Any 1989:	578'7	441'0 (*)
Desembre:	127'2	134'5
Gener: Dia 3	10	-
Dia 4	11	-
Dia 7	1'7	-
Dia 10	4'2	-
Dia 11	16	-
Dia 12	22	-
Total	45'4	-

(*) Des de juny a desembre.

La Lluna

Nova de dia 1 a dia 2.
Creixent de dia 3 a dia 9.
Plena de dia 10 a dia 17.
Minvant de dia 18 a dia 25.
Nova dia 26 a dia 28.

Previsió del Temps

Les temperatures seguiran baixes tot el mes i les precipitacions seran escasses. El vent bufarà fort durant gran part del mes, sobretot a la segona meitat.

Agenda Esportiva — Gener

Futbol 3 Regional B (partits a Sant Joan)

Dia 11: Sant Joan - Lluçmajor.

SUBSCRIU-TE A

mel i sucre

LA REVISTA MES MOGUDA DEL PLA

RENAULT SANT JOAN

**Ctra. Sant Joan - Vilafranca, s/n.
Telf. 52 60 67 - SANT JOAN (Mallorca)**